

ΔΘΞΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΙ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩΙ ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΗΡΙΩΝ

(Τῆ 28ῆ Οκτωβρίου)

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ευλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε·

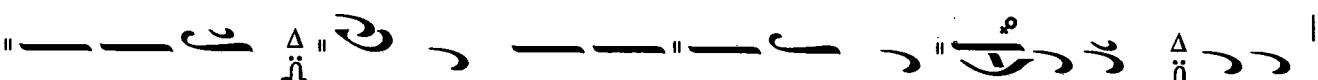
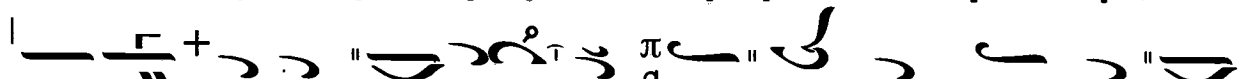
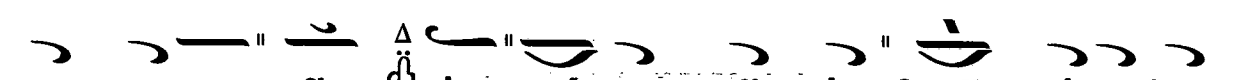

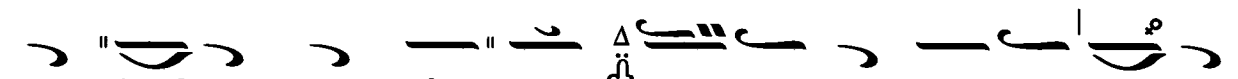
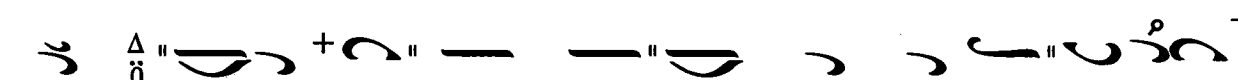
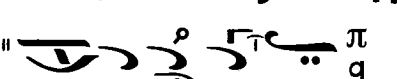
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον της Αγίας Σκέπης· .

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πα

$\pi \frac{7}{q}$ (Π) " "
 Τῆς Σκέπης σου Παρ θένε, ἀ νυ μνουῖμεντάς
 " "
 χα ρίτας, ἦν ὡς φω το φόρον νε φέ λην, ἔφα
 | "
 πλοῖ ς ὑπὲρ ἔν νοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λα ὄν
 > > "
 σου νο ε ρῶς, ἐκ πάσης τῶν ἐχ θρῶν ἐ πιβου
 " "
 λῆς. Σὲ γὰρ σκέ πην καὶ προ στάτιν καὶ βο η
 " "
 θόν, κε κτήμεθα βο ῶν τές σοι· Δόξα τοῖς μ
 > "
 εγα λείοις σου Ἀ γνή, δό ξα τῆ θεί α Σκέπη
 > "
 σου, δόξα τῆ πρὸς ἡ μάς σου, προμη θεί α
 " "
 Ἄ χράν τε.

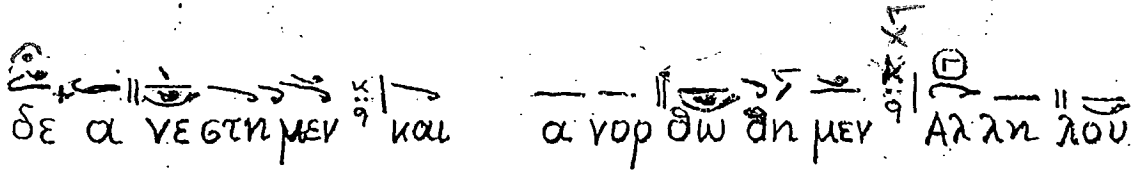
Κοντάκιον.

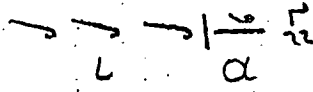
Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον

Τη γ' περ μάχῃ στρατηγῶτα νικη
 τηρῶσα ὡς λυτρωθεῖσάτων δει
 γων εὐχαριεσθῆρῶσα ἀναγρα
 φῶσιν ἡ πόλις σου θεοτοκε
 ἄλλως ἔχῃσάτο κράτος ἀπρόσμα
 χῆτόν ἐκ παντοίων μεκινδύων
 ἐλευθερῶσόν ἡναγρῶσόν
 καίρεν ἡμῶνα ἡμῶνα μῆ εὐτε

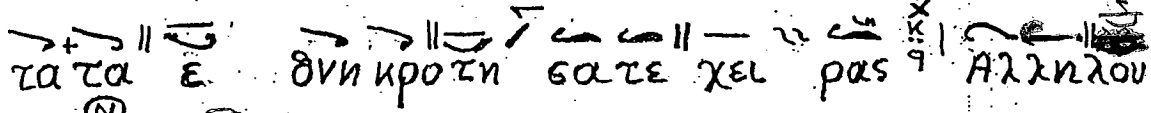
2

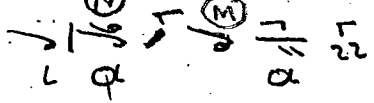

 δε α γε βτη μεν και α νορ θω θη μεν Αλλη λου

 α

7. Α λα λα ξα τε τω θε ω πα βα νη γη παν

 τα τα ε θνη κρο τη βα τε χει ρας Αλλη λου

 α

‘Ο Διάκονος’

‘Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

‘Ο Χορός’ Κύριε, ἐλέησον (γ’) μεθ’ ἐκάστην Δέησιν.

‘Ο Διάκονος’

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

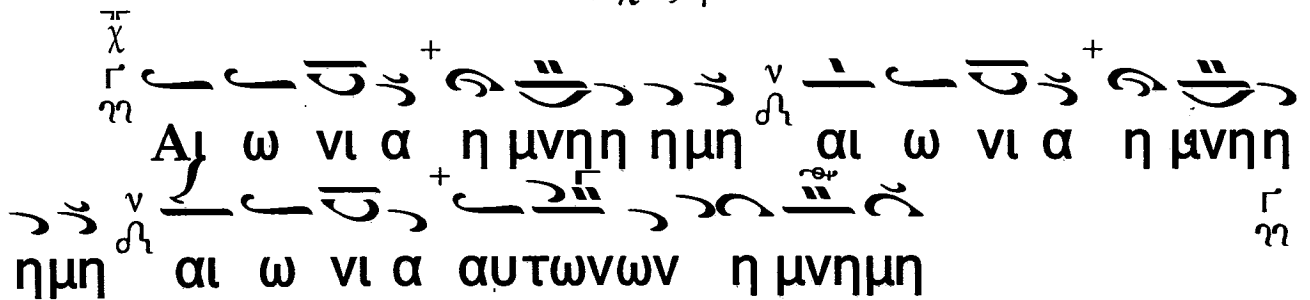
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἀγῶσι πάλαι τε καὶ ἐπ’ ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

‘Ο Χορός’ Αἰωνία ἡ μνήμη (γ’).

Ἦχος γ’

 Αι ω νι α η μνη η μνη αι ω νι α η μνη η μνη αι ω νι α αυ των ω ν η μνη η μνη

Ὁ Διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, κώμην, νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἰλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον·

κατ' ἐπανάληψιν (χῆμα ὡς εἴθισται) πραεῖα τῇ φωνῇ.

Ὁ Διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν· καὶ ἰλεως, ἰλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην’

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν εὐσημον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοι ἀναμέλψαι τῷ εὐεργέτῃ καὶ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ πᾶσα συναγωγή λαοῦ ἐπὶ ταυτὸ συναχθέντες, ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἡμέρα πτώσεως ἐπὶ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· τοὺς γὰρ ἐνδόξους συνετάραξας μετὰ ἰσχύος καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τῇ ὑβρεὶ συνέτριψας μετὰ δυνάμεως. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡμῶν πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἐν εὐγνωμοσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει βοῶμέν σοι. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν καὶ μακάριος ὁ λαός, οὗ ἔστι βοηθὸς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά Σου, τῶν τε ἐν πολέμῳ πεσόντων, τῶν τε ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἔξορίᾳ τελειωθέντων, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται μετὰ δικαίων καὶ ἵνα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ὅπως ἂν οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ’ ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστήριον αἶνον καὶ δοξολογίαν σοι ἀναπέμπωμεν, τῷ κραταιῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Χορὸς’ Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεὺς τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν, καί’

Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

‘Ο Χορὸς’ Ἀμήν.

⑥

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

(Α. Ντακόρα 99, 1
π. Παντελεούχος 395)

Ήχος λ δ̣ι ρ̣η

Ρυθμός 3/8

Σε γνω ριζ' απο την κο ψη

του σπα θιου την τρο με ρη

Σε γνω ριζ' απο την ο ψι

που με βια με τραειτη γη

Ήπιως

απ' τα κοκ κα λαβγαλ με νη

των Ελ λη νων τα ιε ρα

Ζωηρως

και σαν πρωτ' αν δρει ω με νη

χαιρ' ω χαι αιρ' ε λευ θε ρια

και σαν πρωτ' αν δρει ω με νη

χαι ω χαιρ' ε λευ θε ρια

και σαν πρωτ' αν δρει ω με νη

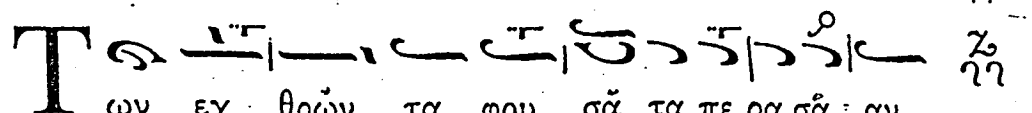
χαιρ' ω χαιρ' ε λευ θε ρια

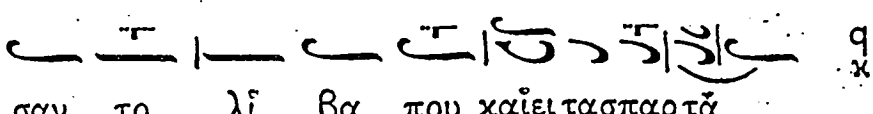

Ἡ Ἑλλάδα ποτέ δέν πεθαίνει Ἦχος ἁ Πα ρυθμός δίσημος

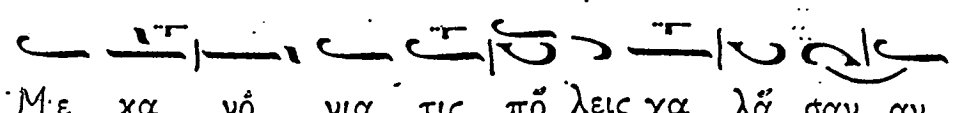
Ἔπιταγίς μέλους $\eta \kappa - \zeta' \nu$ {φωνητική Βάσις} $\eta \rho = FA$
{= Τονοδότης}

1) $\frac{\pi}{\rho} (\cong FA)$ **Τ** $\frac{\zeta'}{\eta}$

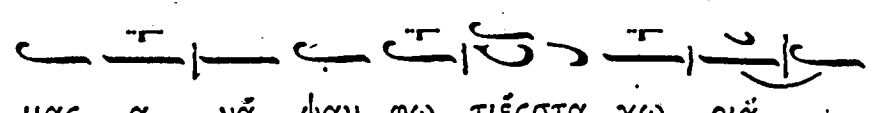
των εχθρών τα φουσαά τα περασαάν

  $\frac{\rho}{\kappa}$

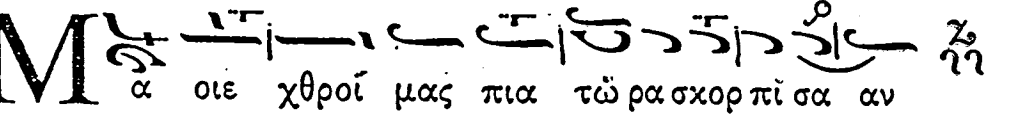
σαν το λίβα που καίει τα σπαρτά

  $\frac{\delta}{\lambda}$

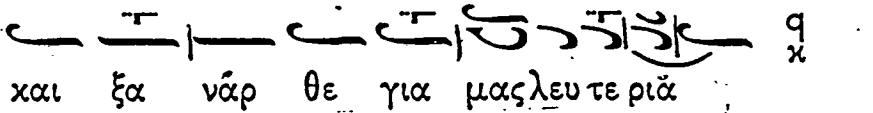
Με κανόνια τις πόλεις χαλάσαν αν

  $\frac{\kappa}{\rho}$

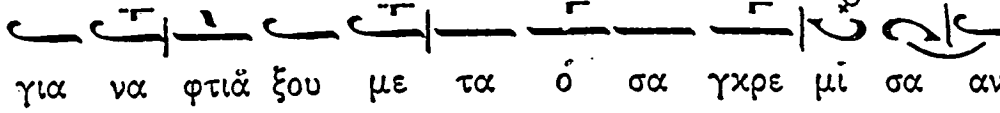
μας ανάφαν φωτιές στα χωριά

Μ $\frac{\zeta'}{\eta}$

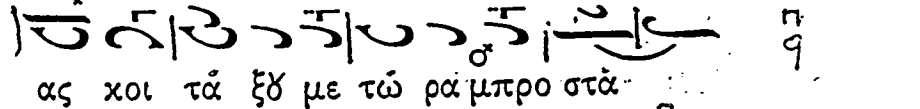
αοιέχθροί μας πια τώρα σκορπίσαν

  $\frac{\rho}{\kappa}$

και ξανάρθε για μας λευτεριά

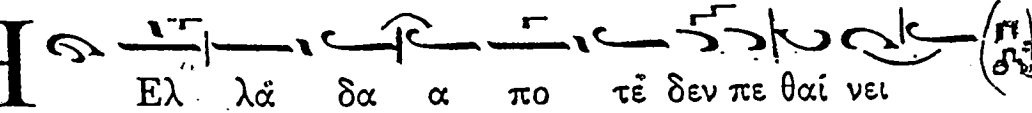
  Δ

για να φτιάξουμε τα όσα γκρεμίσαν

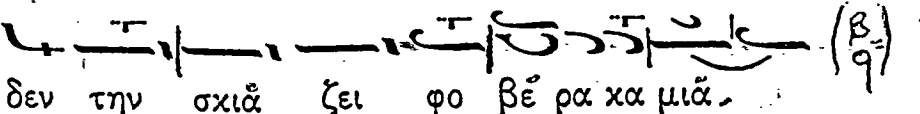
  $\frac{\eta}{\rho}$

ας κοιτάξμε τώρα μπροστά

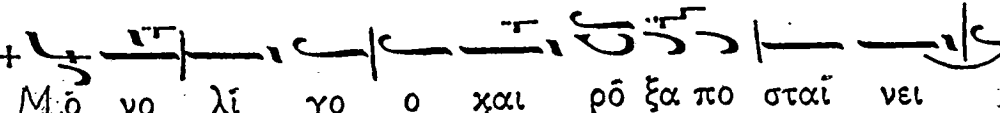
(Ἐπωδός) Ἦχος ἁ δ' φωνητική Βάσις: $\frac{\rho}{\eta} \hat{=} \frac{\pi}{\delta} \hat{=} \frac{\nu}{\delta}$

$\frac{\delta \kappa \rho}{\rho}$ **Η** $\frac{\pi}{\delta} \frac{\rho}{\eta}$

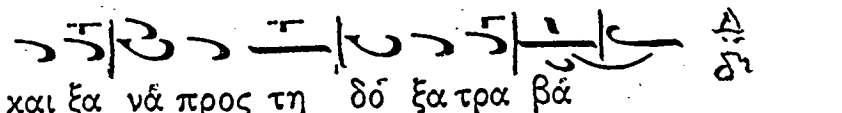
Ελλάδα αποτέ δεν πεθαίνει

  $\frac{\beta}{\rho} \frac{\delta}{\lambda}$

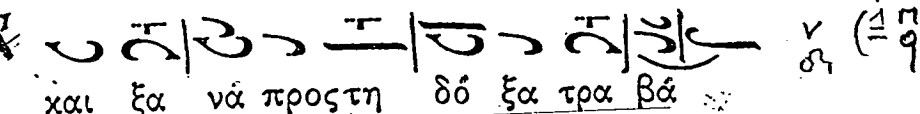
δεν την σκιάζει φοβέρα καμιά

  $\frac{\kappa}{\delta} \frac{\nu}{\rho}$

Μόνο λίγο ο καιρός ξαποσταίνει

  Δ

και ξανά προς τη δόξα τραβά

  $\frac{\nu}{\delta} \frac{\pi}{\rho}$

και ξανά προστη δόξα τραβά

Μακεδονία

Ήχος λ̣ ᾠ Πα

ρυθμός δίσημος

Φωνητική Έντασις μέλους η̣ - ζ' Τονοδότηση ΠΑ = ΜΙ

Μ α κε δο νί α ξα κου στη

του Α λε ξάν δρουηχώ ρα

Μα κε δο νί α ξα κου στη

του Α λε ξάν δρουηχώ ρα

που ἔδωξε ε ες τους τυρρά νου s

κι'ε λευθέρη η είσαι τώ ρα

που ἔδωξε ε ες τους τυρρά νου s

κι'ε λευθέρη η είσαι τώ ρα

2. Ἦσουν καί θά σ' Ἑλληνική Ἑλλήνων τό καμάρι,
ἦσουν καί θά σ' Ἑλληνική Ἑλλήνων τό καμάρι,
κι ἐμεῖς θά σ' ἀντικρίζουμε, περήφανα καί πάλι,
κι ἐμεῖς θά σ' ἀντικρίζουμε, περήφανα καί πάλι.

3. Οἱ Μακεδόνες δέν μποροῦν νά ζοῦνε σκλαβωμένοι,
οἱ Μακεδόνες δέν μποροῦν νά ζοῦνε σκλαβωμένοι,
ὄλα καί ἂν τά χάσανε, ἡ λευτεριά τούς μένει,
ὄλα καί ἂν τά χάσανε, ἡ λευτεριά τούς μένει.

4. Μακεδονόπουλα μικρά χορέψετε χαρεῖτε,
Μακεδογόπουλα μικρά χορέψετε χαρεῖτε,
προτοῦ κι ἐσεῖς στά βάσανα, τοῦ κόσμου τούτου μπεῖτε,
προτοῦ κι ἐσεῖς στά βάσανα, τοῦ κόσμου τούτου μπεῖτε.

Χορωδιακά Δημοτικά τραγούδια για κάθε περίπτωση. Επιμέλεια Χρυσάνθου Παγγίδη (03.10.2012)

1) Μήλο μου κόκκινο

Ήχος Γ' Γα

Ι: Μήλο μου κόκκινο, 'ροΐδο βαμμένο :!
Ι: γιατί μ' εμάρανες, τον πικραμένο;!

Ι: Πηγαίνω κι έρχομαι, μα δεν σε βρίσκω :!
βρίσκω την πόρτα σου αμπαρωμένη
τα παραθύρια σου φεγγοβολούνε.

Ι: Ρωτώ του πάπλωμα, «Πουν' η κυρά σου»;!
«Κυρά μου δέν είν' δω, πάησι στη βρύση
πάησι 'να πιη νιρό, κι 'να γεμίση.»

2) Αιγιώτισσα

Ήχος Δ' (λέγετος) Βου

Από την πόρτα σου περνά ωραία Αιγιώτισσα
κι από τη γειτονιά σου κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κι όλο κλαίς

Κι αν έχεις μάνη μάγισσα ωραία Αιγιώτισσα
τα μάγια δε με πιάνουν κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κιόλο κλαίς.

Θα πάρω αερόπλανο ωραία Αιγιώτισσα
για να 'ρθω να σε κλέψω κόρη με τις ελιές
και με τα μαύρα μάτια τι έχεις κιόλο κλαίς

3) Ξεκινά μια ψαροπούλη

Ήχος Δ' (λέγετος) Βου

Ξεκινά μια ψαροπούλα απ' το γιαλό, απ' το γιαλό.
Ξεκινά μια ψαροπούλα απ' την Ύδρα τη μικρούλα
και πηγαίνει για σφουγγάρια όλο γιαλό, όλο γιαλό (2)

Έχει μέσα παλικάρια απ' το γιαλό, απ' το γιαλό.
Έχει μέσα παλικάρια που θουτάνε για σφουγγάρια,
γιούσες και μαργαριτάρια όλο γιαλό, όλο γιαλό (2)

Έχει μέσα Καλυμνιώτες απ' το γιαλό, απ' το γιαλό.
Έχει μέσα Καλυμνιώτες, Αιγινητές, Κουλουριώτες,
που 'ναι όλοι παλικάρια απ' το γιαλό, απ' το γιαλό. (2)

Για χαρά σας παλικάρια και στο καλό
για χαρά σας παλικάρια να μας φέρετε σφουγγάρια
γιούσες και μαργαριτάρια απ' το γιαλό

4) Τρία παιδιά

Ήχος Γ' Γα

Τρία παιδιά, τρία παιδιά, βολιότικα,
μας πήραν την Αννούλα,
Αννούλα μας γλυκειά.

Την πήραν και την πήγανε,
σε κλέφτικα λημέρια,
Σαρακατσάνισσα.

Πέσ' μας Αννιώ ποιον αγαπάς,
και ποιον θα πάρεις γί' άντρα,
Αννούλα μας γλυκειά.

Εγώ το Γιώργο αγαπώ,
κι αυτόν θα πάρω άντρα,
Σαρακατσάνισσα.

5) Δεν μπορώ μανούλα

Ήχος πλ. Δ' Γα

Δεν μπορώ μανούλα, δεν μπορώ,
Αι σύρε να φέρεις τον γιατρό.
Αιντε το γιατρό το Νικολή,
αίντε που'ναι όμορφο παιδί

Αγάπησα μανά μ'. αγάπησα,
πικρά η δόλια υο μετάνιωσα.
Πικρά η δόλια το μετάνιωσα,
Αχ! Μανούλα μου δεν σ' άκουσα

6) Στο Περιγιάλι

Ήχος πλ. Δ' Νη

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι άσπρο σαν περιστέρι
διψάσαμε το μεσημέρι
μα το νερό γλυφό

Πάνω στη άμμο την ξανθή
γράψαμε τ' όνομα της
ωραία που φύσηξε ο μπάπης
και σβήστηκε η γραφή

7) Κυρ Κωστάκη

Ήχος πλ. Β' Πα

Εμένα μου το είπανε κυρ Κωστάκη έλα κοντά
ανθρώποι μερακλήδες τα μελιτζανιά να μην τα βάλεις πια

Πως την καλύτερη ζωή κυρ Κωστάκη έλα κοντά
την κάνουν οι μπεκρήδες πάπια χήνα μου να 'χεις το κρίμα μου

Στη βρύση που 'πινα νερό κυρ Κωστάκη έλα κοντά
τώρα το πίνουν άλλοι δεν ξαναπερνά από τούτο το στενό

'Εναν καιρό ήμουν άγγελος κυρ Κωστάκη έλα κοντά
τώρα αγγελίζουν άλλοι έλα ταίρι μου και πιάσ' το χέρι μου

8) ΈΧΕ ΓΕΙΑ ΠΑΝΑΓΙΑ

Ήχος πλ. Β' Πα

Στο Γαλατά ψιλή βροχή
και στα Ταταύλα μπόρα
βασιλίσσα των κοριτσιών
είναι η Μαυροφόρα.

Έχε γεια Παναγιά τα μιλήσαμε
όνειρο ήτανε τα λημονήσαμε

Στο Γαλατά θα πια κρασί
στο Πέρα θα μεθώσω
και μέσα στο Γεντί Κουλέ
κοπέλα θε αγαπήσω.

Γεντί Κουλέ και Θαραπιά
Ταταύλα και Νιχώρι
αυτά τα τέσσερα χωριά
εμφοβαίνουνε τη Πόλη.

9) Ο Χαραλάμπης

Ήχος πλ. Δ' Νη

Έλα, βρε Χαραλάμπη
να σε παντρέψουμε,
Ι: να φάμε και να πιούμε
και να χορέψουμε. :!

Δεν την θέλω θα την πάρεις.
Αλλα λόγια λέτε βρε παιδιά,
Ι: τι καμώματα 'ναι τούτα
με το ζόρι παντρεία. :!

Αφήσατε τα λόγια
και τα μοιρολογιά
Ι: ο γέρο Χαραλάμπης
δεν θέλει παντρεία. :!

Το νου σου, Χαραλάμπη,
μίλα πιο λογικά
Ι: και θα σε καταφέρω
να βάλεις το χαλκά. :!

10) Πού ναι τα χρόνια

Ήχος πλ. Α' Πα
Πήγα στα μέρη που σε είχα πρωτοδεί
μικρό κορίτσι ήσουν κι' ήμουνα παιδί

Πού'ναι τα χρόνια, ωραία χρόνια
πού'χες λουλούδια μες την καρδιά
που είν' η αγάπη, γλυκιά μου αγάπη
να μας ζεστάνει την παγωνιά.

Στ' αρχοντικό σου το σπιτάκι το φτωχό
ήρθα να κλάψω με παράπονο πικρό

Πού 'ναι τα χρόνια...

Κλεισμένη η πόρτα και χαμένα τα κλειδιά
Βρέχει στους δρόμους και στην άδεια μου καρδιά

Πού 'ναι τα χρόνια...

11) ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ

Ήχος πλ. Α' Πα

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε
στον πόλεμο να πάνε Παναγιά μου να πολεμήσουνε

Χορωδία : Στον πόλεμο να πάνε Παναγιά μου να πολεμήσουνε

Στο δρόμο που πηγαίνουν στη μαύρη θάλασσα
κακιά φουρτούνα πιάνει Παναγιά μου
ξεσκίζει τα πανιά

Χορωδία : Κακιά φουρτούνα πιάνει Παναγιά μου
ξεσκίζει τα πανιά

Δεν κλαίμε το καράβι δεν κλαίμε τα πανιά
Κλαί με τον Καπετάνιο Παναγιά μου
τα δώδεκα παιδιά

Χορωδία : Κλαί με τον Καπετάνιο Παναγιά μου
τα δώδεκα παιδιά.

Βοήθα Παναγιά μου να τα γλυτώσουμε
όλα σου τα καντήλια Παναγιά μου
θα στ' ασημάσουμε

Χορωδία : Κι όλα σου τα καντήλια Παναγιά μου
θα στ' ασημάσουμε

12) Τσάμπασιβ (Ποντιακό)

Ήχος πλ. Α' Πα

Εκέν και / το Τσάμπασιβ,
κ' επέμναν το τουβόριο γιαρ, γιαρ, αμάν,
κ' επέμναν το τουβόρια γιαρ, γιαρ, αμάν.
Κ' ερούξαν σο / χουρντάρεμαν
τσ' Ορτούς τα παλληκάρια οί, οί, αμάν,
κ' ερούξαν σο / χουρντάρεμαν
τσ' Ορτούς τα παλληκάρια οί, οί, αμάν.

(Επισόδος): Βάϊ εκέν κ' εμανιέν, τσ' Ορτούς το Παρχάρ
εκεί άλλο δεν κ' επέμνεμον μοναχόν σ' οχτάρ!

Εκέν και / το Τσάμπασιβ,
γιαβρούμ τιδέν κ' επέμνεμον γιαρ, γιαρ, αμάν.
γιαβρούμ τιδέν κ' επέμνεμον γιαρ, γιαρ, αμάν.
Ραχιά και λει- / βαδότοπα,
άλλο χορτάρ και φέρνε οί, οί, αμάν
Ραχιά και λει- / βαδότοπα,
άλλο χορτάρ και φέρνε οί, οί, αμάν.

(Επισόδος): Βάϊ εκέν κ' εμανιέν, τσ' Ορτούς το Παρχάρ
εκεί άλλο δεν κ' επέμνεμον μοναχόν σ' οχτάρ!

Τρανόν Γιαγκούν / σο Τσάμπασιβ,
σπίτε κι θ' απομένεμον γιαρ, γιαρ, αμάν
σπίτε κι θ' απομένεμον γιαρ, γιαρ, αμάν
Τρανοί μικροί / φτωχοί ζεγκίν
Ουλ καθούνταν και κλαίνε οί, οί, αμάν
Τρανοί μικροί / φτωχοί ζεγκίν
Ουλ καθούνταν και κλαίνε οί, οί, αμάν.

(Επισόδος): Βάϊ εκέν κ' εμανιέν, τσ' Ορτούς το Παρχάρ
εκεί άλλο δεν κ' επέμνεμον μοναχόν σ' οχτάρ!

Κλαιν τη Θεού / το πουλόπα,
κλαιν τα πεγαδομάτια γιαρ, γιαρ, αμάν.
κλαιν τα πεγαδομάτια γιαρ, γιαρ, αμάν.
Κλαίει το Τσαμπλούκ, / το Καρακιάλ,
Κλαιν τ' έμορφα τ' ελάτια οί, οί, αμάν
Κλαίει το Τσαμπλούκ, / το Καρακιάλ,
Κλαιν τ' έμορφα τ' ελάτια οί, οί, αμάν.

(Επισόδος): Βάϊ εκέν κ' εμανιέν, τσ' Ορτούς το Παρχάρ
εκεί άλλο δεν κ' επέμνεμον μοναχόν σ' οχτάρ!

12

Σελίδα 4